

Sochy v paláci Ferro Fini: Petr Novák a obraz duše

Benátky, 9. 10. 2014

"Petr Novák z Jaroměře se svými bratry stromem, koněm a kamenem ve chvíli posvátné přítomnosti" je titul sochařské výstavy **Petra Nováka z Jaroměře**, která bude zahájena v pátek 10. října v sídle Regionální rady Benátska (Palác Ferro Fini, Benátky). Jedná se o 32 děl ze sádry, mramoru, dřeva, bronzu a kamene, která věrně ilustrují umělecký svět tohoto českého sochaře. Výstava je zároveň dokladem skvělé spolupráce, která spojila Benátky a Prahu, region Benátsko a Českou republiku, země s odlišnou kulturou, ale zároveň překvapivě blízké.

Petr Novák se narodil 4. května 1957 v Jaroměři, malém městě ve východních Čechách, rodičům, kteří milovali umění. Podle svých vlastních slov „přišel na svět během studené války a 32 let svého života strávil v totalitním komunistickém režimu. V prvních dnech po okupaci v roce 1968 jsem jako jedenáctiletý chlapec zažil jaké to je, když na vás míří odjištěný samopal - jeden okupační důstojník se takto snažil donutit mého otce, aby si přečetl prohlášení o naší kontrarevoluci.“ Ačkoli Novák vyrůstal v rodině, která dávala otevřeně najevo svou nenávisť k ruským okupantům, podařilo se mu dostat se ke studiu vysněného oboru: „Díky statečnosti mojí třídní učitelky, která zfalšovala kádrový posudek mých rodičů, jsem byl přijat na kamenickou střední školu. To byla škola, kde jsem opravdu toužil studovat, protože vlastně už od 14 let jsem věděl, že musím být sochařem.“

Novákova vášeň pro sochařství postupně ještě vzrůstala, zamiloval si Rodina, vydal se do Itálie, aby se setkal s Giacomettem Manzù, a později se stále častěji vracel do Benátska, které procestoval od Cadore po Vicenzu a kde získal první italské zakázky. Od devadesátých let je jeho umělecká kariéra na vzestupu a jeho působnost se rozšiřuje na další evropské země: pracuje v Itálii, Rakousku, Německu. Do Benátska se vrací rovněž za svým přítelem, sochařem Gilbertem Fossenem z Covola, s nímž ho pojí mimo jiné sdílený pohled na přírodu a umění.

Ve vrcholném momentě umělecké kariéry tohoto českého sochaře dnes do paláce Ferro Fini doputovalo z nejrůznějších koutů Evropy 32 děl ze sádry, mramoru, dřeva, bronzu a kamene, která představují osobnosti umění a víry (Madona, Händel, Pius X., Jan Pavel II., Svatý Martin, Empedoklés), lidské city a prožitky (Přátelství, Řev srdce, Rozhodnutí, Duše), přírodu a vesmír (Luna, pomník Padlým koním, Jaro, Smršť). To vše Novák vyjadřuje svým zkušeným sochařským gestem. „Důležitým bodem jsme pro Nováka my, diváci,“ píše v úvodním eseji ke katalogu Novákových děl Mario Guderzo, kurátor výstavy a ředitel Galerie Antonia Canovy v Posagnu. „Právě na nás se obrací a chce, aby se jeho sochy střetávaly s tím, kdo se na ně dívá, a aby se tak stávaly mluvícími obrazy, které ve své poetice kladou člověku spoustu otázek, ale které zároveň nepostrádají smysl pro realitu. Nejdůležitější roli má v tomto procesu materiál, který ještě zvyšuje působivost a dramatičnost představovaných námětů.“

„Nesmírně nás těší, že můžeme v Benátkách přivítat sbírku prací Petra Nováka, jednoho z největších žijících sochařů Evropy,“ řekl nedávno **Clodovaldo Ruffato** při představení této výstavy na Italském velvyslanectví v Praze. „Novák je skvělý umělec,“ zdůraznil předseda Regionální rady. „V Itálii je možná stále ještě málo znám, ale jeho život a umění jej velmi úzce pojí s Benátskem. Je to nesmírně laskavý a hluboký člověk, který spojuje svou mimořádnou vnímavost s pokorným přístupem ke skutečnosti, k lidem, k umění.“

Výstava Petra Nováka – realizovaná také díky podpoře Laury Puppato, Petra Maura, Antonelly d’Ischia, Renata Zaniniho, Liany Orlando, Anny Calo, Jiřího Milera, Adriana Covolana a italského velvyslance v Praze, Pasquala D’Avina – potrvá v paláci Ferro Fini až do 10. prosince 2014 a pak se přesune do Galerie Antonia Canovy v Possagnu.